काञ्चनक 3) adj. golden: वर्षा R. 7, 18, 34.

काञ्चनगिरि N. pr. eines Elephanten Kathas. 118, 24.

কাञ্चনदेष्ट्र (কা॰ + देष्ट्रा) m. N. pr. eines Fürsten Katuâs. 109, 118. der Çavara 123,67.

काञ्चनपुर Катийз. 37,73. 90,5. Verz. d. Oxf. H. 152,6,31. ेपुरी Ка-

काञ्चनपुष्पी lies eine mit der Premna spinosa Roxb. verwandte Pflanze. কাञ্चनप्रभा f. N. pr. der Gattin eines Fürsten der Vidjådhara Karais. 31.16.

काञ्चनवेग (का॰ + वेग) m. N. pr. eines Fürsten der Vidjådhara Kathås. 61,319.

काञ्चनशृङ्ग (का॰ + शृङ्ग) n. N. pr. einer mythischen Stadt auf dem Himålaja Katuås. 39, 9.

काञ्चन्यां (का + शे॰) m. N. pr. eines Elephanten Kathās. 118,24. কাञ্चनात N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's MBu. 9,2559. কাञ্चनामा (का॰ + माभा) n. N. pr. einer Stadt Katuās. 59,86.

काश्चनार्क m. = काश्चनार् HALAJ. 2,51.

काञ्चनिका f. = काञ्चनपृष्पी Ridax. im ÇKDn. u. गणिकारी.

काँचि 2) Uééval. zu Uṇāois. 4,117. समाद्धे काञ्चिम् Авшиалда ebend. काञ्ची 3) Buāc. P. 10, 79, 14. Ksbirlç. 25,1. 41, 2. 36, 15. Hall 167. Wilson, Sel. Works 1,28. 36. 279. 334 (an den beiden ersten Stellen काञ्चि). Verz. d. Oxf. H. 69,a,28. 238, a,24. ंपुर 83,b,39. ंपुरी 16,b,13. ंनगर 231,b,26. ंत्रेत्र 257,b,35. ंमाउल 130,a, No. 319. ंपुर Hall 203. काटुकि (?) in चन्द्रं.

कांठक urspr. adj. (f. र्ड्): खुति Verz. d. Oxf. H. 283, b, No. 662. n. (nicht m., mit Erganzung von क्ट्स् Рат. in Ind. St. 5,80. Sarvadarçanas. 129, 21. deren acht Ind. St. 3,373. 376. 386. 394. 397. वाठकाग्रय: 390. कांठशांठित (so zu lesen).

कार्तिन्य VARAH. BRH. S. 21,34. जुच्युगले Spr. 3985.

काण 1) a) नर्देव: कृषाणिर्विद्वया दुटप्रयुक्तपा नर्धी काणा चकार Verz. d. Oxf. H. 217, b, 33. Schol. zu Kårs. Ça. 1,1,12. 6,3,19. — b) in Verbindung mit Auge so v. a. nicht sehend. Paskar. II,74 bedeutet कर्करी Trinkkrug und काणा einöhrig (einen Henkel habend); vgl. Spr. 3273.

काणिह्य (जाण + देव) m. N. pr. cines Mannes Wassiljew 213. काणभुत adj. (f. ई. von Kaņabhug d. i. von Kaņāda kommend: वा-णी Verz. d. Oxf. H. 247,a, N. 3.

कार्पैक Uniters. 4,39.

काणार streiche कानेरी bis zum Schlusse.

काणोरि oder काणोरिन् m. N. pr. eines Lehrers Hall 16. कानेरिन् Wilson, Sel. Works 1,214. Verz. d. B. H. No. 647. — Vgl. कानेरिन् काएठेविद्धि patron. des Giriçarman Ind. St. 4,372. 382.

1. कैंगाउ Nasa bei Uśśval. zu Uṇānis. 1, 114. 1) काएउत्रयात्मक वेरे LA. (II) 88, 8. Sp. 207, Z. 3 fgg. कर्मकाएउ (auch Sarvadarganas. 3, 8. fgg.) und क्रियाकाएउ ist derjenige Theil der Theologie, welcher sich mit den कर्मन् (den Opfern) beschäftigt, ब्रह्मकाएउ und हानः ist die speculative Theologie. — 2. शरकाएउधवल (vgl. काश्यवल Spr. 3503) Målav. 43. जङ्गा विवद्या in Benf. Chr. 198, 19. ट्लाव (eines Elephanten) 188, 18. R. 2, 89, 19 erklart der Schol.: काएउ बले चित्राणि चित्रगमनानि

लघुलात्त्रियत्ते स्मेत्पर्यः. — 3) Verz. d. Oxf. H. 120, a, 18. — 4) Kathås. 61, 102. — 6) लएउ R. 1, 30, 15 fehlerhaft für खएउ, wie die ed. Bomb. hat. — Vgl. शर .

2. काएउँ in der Bedeutung von 1. काएउ पढ़िंग्या. zu Uम्रोठाड. 1, 114. काएउऋषि m. der Rishi eines Kända Ind. St. 3, 391. fg. — Vgl. काएउपिं

काएउपृष्ठ Siddle, K.239, b, 12. 1) der Schol. des MBu. erklärt das Wort durch शस्त्राजीविन्, तात्रवृत्ति, श्रधम und वेश्यापति (nach Jama); es sind überall Brahmanen gemeint, die vom Waffenhandwerk leben.

काएउमायन m. N. pr. eines Grammatikers Tairr. Phâr. 1,9. 2,3. काएउवारिणी (का॰ + वा॰) f. Bein. der Durgå Davi-P. im ÇKDa. काएउवीणा Kårn. 34,5.

কায়েরপৃষ্ট m. ein vom Waffenhandwerk lebender Brahmane Halai. 2,250. Hanv. 11134.

কাট্ডিয় m. Bez. einer best. Mischlingskaste: der Sohn eines Kaivarta von einer Końka-Fran Verz. d. Oxf. H. 22, a, 1.

काणिउन, केशा: etwa halmig TBa. 2, 7, 12, 1. Haufen bildend Comm. काण्य 1) मार्ग: काण्य: Schol. zu VS. Paār. 4,174. Kāṇ va ein Grammatiker VS. Paār. 1,123. 149. काण्यमाध्येदिनाद्य: Buās. P. 12, 6, 74. pl. N. einer Dynastie 1,17. काण्य मुशर्माणाम् 20. — 2) pl. dis Schule des Kaṇ va Ind. St. 3,262. Hierher gehört auch das unter 1) stehende काण्यशाखा. ेशाखिन Ind. St. 4,333. — 3) lies im pl. der pl. zu याण्या. — 4) n. Name verschiedener Sām an Ind. St. 3,213, a. म्राभिनधनं काण्यम् desgl. 203, a. म्राध्नार्भिधनं काण्यम् desgl. 203, a. म्राध्नार्भ काण्यायन patron. des Vatsa Ind. St. 3,460. pl. N. einer Dynastie, — काण्यायन Buāg. P. 12,1,19.

काएड्य Pankav. Br. 14, 6, 6. 15, 10, 11.

कातल n., ेपरिशिष्टप्रविध Coleba. Misc. Ess. II, 43. Verz. d. Oxf. H. 433, a. ेविस्तर (so) 173, b, No. 398. ेवृतिपञ्जिता 169, b, No. 377. 161, b, 5. ेविश्वमसूत्र (कातल े gedr.) Titel eines Siddhanta der Çvetambara Wilson, Sel. Works 1, 281. कातला: die Anhänger der Kåtantra-Grammatik Verz. d. Oxf. H. 173, a, 33.

कातर् 1) °नयन adj. Vardu. Ban. S. 61,9. Füge verzagt hinzu. Auch nom. abstr. Verzagtheit: चित्तयर्घ सकातरा: MBu. 3, 2549. — 2) lies कांतल 1).

काति m. pl. N. einer Schule Ind. St. 3,277. fg.

कातीर n. beim Schol. zu P. 6,1,155 wohl nur ein im Gegensatz zu कास्तीर künstlich gebildetes Wort.

कात्य = कात्यायन Verz. d. Oxf. H. 160,a,24.182,b,32.185,b,12.189,b,12. कात्यायन, °स्मृति Verz. d. Oxf. H. 14, a, N. 1. 269, b. N. 2. ंनी als Göttin 19, a,37. 42, b, 50. 46, a, 46. b, 9. 110, b, No. 173. °माङ्गातम्य im Skandapurāņa 68, a, No. 119. adj. con Kātjājana herrührend 7, b, 18. कात्यायनी a) N. pr. einer Pravrāģikā Karnās. 101,54.

कात्यापनिका f. eine Frau mittleren Alters Halis. 2,330.

कात्यायनीकल्प m. Verz. d. Oxf. H. 94, a, 4.

कात्यायनीय n. Titel eines grammatischen Werkes Verz. d. Oxf. H. 167, a, 33. m. pl. N. einer Schule Ind. St. 3, 263.

कात्यापनेश्वर् n. N. pr. eines Liñga Verz. d. Oxf. H. 71, a, 43.